

Георгадзе О. А., кандидат військових наук, доцент¹
Савчук Д.В.²

(0000-0002-9306-6660)

(0009-0004-8567-9338)

¹ - Головне управління персоналу Генерального штабу Збройних Сил України, Київ;

² - Кафедра менеджменту персоналу і підготовки військ (сил) Національного університету оборони України, Київ

Часткова методика оцінювання рівня підготовленості особового складу військової частини в умовах дії правового режиму воєнного стану

Резюме. У статті висвітлено часткову методику оцінювання рівня підготовленості особового складу військової частини в умовах дії правового режиму воєнного стану, як складової комплексної методики оцінювання рівня її боєздатності. Запропонована методика враховує рівень підготовленості кожного структурного підрозділу у складі військової частини, з урахуванням його важливості, що передбачає врахування сукупного рівня навченості військовослужбовців на основі вибору нової сукупності показників, які характеризують їх рівень індивідуальних спроможностей, наявність у них відповідної військової освіти (підготовки) та участі у бойових діях і злагодженість цих структурних підрозділів, яка враховує важливість кінцевого заходу колективної підготовки.

Ключові слова: підготовленість; оцінювання, навченість; злагодженість; індивідуальні спроможності; військова освіта (підготовка); участь у бойових діях.

Постановка проблеми. Досвід застосування військових частин Збройних Сил (ЗС) України під час відсічі збройної агресії Російської Федерації (РФ) свідчить, що успішне виконання ними бойових (спеціальних) завдань залежить від рівня їх боєздатності [1-5]. Безпосередній вплив на рівень боєздатності військової частини здійснює рівень підготовленості особового складу. Саме на досягнення високого рівня підготовленості особового складу військових частин спрямована бойова підготовка (бойове злагодження), що включає в себе індивідуальну та колективну підготовки. Від ефективності їх організації та проведення залежать навченість військовослужбовців та злагодженість структурних підрозділів військової частини.

У зв'язку з цим триває робота в органах військового управління, військових частинах ЗС України щодо пошуку та впровадження нових підходів у діяльність командувачів (командирів, начальників) та їх заступників для підвищення рівня підготовленості особового складу військових частин, що не можливо без відповідного науково-методичного апарату.

Таким чином виникає потреба у науковому обґрунтуванні часткової методики оцінювання рівня підготовленості особового складу військової частини в умовах дії правового режиму воєнного стану, як складової комплексної методики оцінювання рівня її боєздатності. Зазначене свідчить про актуальність теми, яка розглядається.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз попередніх досліджень та публікацій з даного напрямку [6-15] свідчить про те, що єдиної методики оцінювання рівня підготовленості особового складу не існує. Підходи, які розглядаються, стосуються переважно оцінювання складових підготовки та не враховують особливостей підготовки військовослужбовців військової частини в умовах дії правового режиму воєнного стану. Так, у попередніх роботах автора [6-9] викладені методичні підходи щодо оцінювання рівня навченості органів управління військових частин, підготовленості танкової бригади у ході відновлення боєздатності, навченості бригади тактичної авіації та підготовленості сил оборони держави. Запропоновані в роботах [10-11] аналітичні залежності дозволяють оцінити ефективність індивідуальної підготовки офіцерського складу науково-педагогічних працівників у вищих військових навчальних закладах та стан індивідуальної підготовки військовослужбовців в органах військового управління. Статті [12-14] присвячені оцінюванню компетентностей військовослужбовців змінного складу навчальних центрів, громадян для проходження військової підготовки за програмою підготовки офіцерів запасу та з вогневої підготовки. Методичний підхід у роботі [15] дозволяє оцінити стан колективної підготовки органів військового управління.

Стосовно оцінювання рівня підготовленості особового складу військової

частини в умовах дії правового режиму воєнного стану зазначені методики потребують удосконалення та можуть бути застосовані лише частково. У той же час, наявний науково-методичний апарат є базовою основою для подальшого його удосконалення.

Метою статті є висвітлення часткової методики оцінювання рівня підготовленості особового складу військової частини в умовах дії правового режиму воєнного стану.

Виклад основного матеріалу. Оцінку рівня підготовленості особового складу військової частини в умовах дії правового режиму воєнного стану $M_T(t)$ пропонується визначати за функціональною залежністю, яка враховує рівень підготовленості i -го структурного підрозділу у складі військової частини, з урахуванням його важливості. Так, як рівень підготовленості кожного структурного підрозділу не залежить від рівня підготовленості іншого, а отже і їх показники не залежні один від одного, то для оцінювання рівня підготовленості особового складу військової частини в умовах дії правового режиму воєнного стану пропонується використовувати адитивну агрегацію:

$$M_T(t) = \sum_{i=1}^I M_{Ti}(t) \cdot q_i \quad (1)$$

де $M_{Ti}(t)$ – рівень підготовленості i -го структурного підрозділу у складі військової частини на дискретний момент часу;

q_i – ваговий коефіцієнт важливості i -го структурного підрозділу у складі військової частини;

I – кількість структурних підрозділів у військовій частині.

До показників, які характеризують рівень підготовленості i -го структурного підрозділу $M_{Ti}(t)$ пропонується віднести: сукупний рівень навченості особового складу структурного підрозділу $W_{Ti}(t)$ та рівень їх злагодженості $H_{Ti}(t)$.

Зважаючи на те, що навченість військовослужбовців впливає на злагодженість структурного підрозділу, а отже їх показники сильно корельовані, то оцінку рівня підготовленості i -го структурного підрозділу $M_{Ti}(t)$ на дискретний момент часу пропонується розраховувати за допомогою нормованої мультиплікативної агрегації [16]:

$$M_{Ti}(t) = W_{Ti}(t)^{q_w} \cdot H_{Ti}(t)^{q_h} \quad (2)$$

де $W_{Ti}(t)$ – сукупний рівень навченості військовослужбовців i -го структурного підрозділу на

дискретний момент часу;

$H_{Ti}(t)$ – рівень злагодженості i -го структурного підрозділу на дискретний момент часу;

q_w, q_h – вагові коефіцієнти важливості показників $W_{Ti}(t), H_{Ti}(t)$.

Оцінку сукупного рівня навченості військовослужбовців i -го структурного підрозділу $W_{Ti}(t)$ пропонується визначати за залежністю, яка враховує рівень навченості кожного військовослужбовця структурного підрозділу з урахуванням його важливості:

$$W_{Ti}(t) = \sum_{a=1}^A W_{Tia}(t) \cdot q_a \quad (3)$$

де $W_{Tia}(t)$ – рівень навченості a -го військовослужбовця i -го структурного підрозділу на дискретний момент часу;

q_a – ваговий коефіцієнт важливості a -го військовослужбовця i -го структурного підрозділу;

A – кількість військовослужбовців у i -му структурному підрозділі.

Вагові коефіцієнти важливості a -го військовослужбовця у i -му структурному підрозділі військової частини q_a розраховуються шляхом нормування порівняльних рангів посад:

$$q_a = R_a / \sum_{a=1}^A R_a \quad (4)$$

де R_a – порівняльний ранг a -го військовослужбовця у i -му структурному підрозділі військової частини;

$\sum_{a=1}^A R_a$ – сума всіх рангів військовослужбовців у i -му структурному підрозділі військової частини.

Порівняльний ранг a -го військовослужбовця у i -му структурному підрозділі військової частини визначається за залежністю:

$$R_a = 1 - A_a - 1/A \quad (5)$$

де A_a – порядковий номер a -го військовослужбовця у i -му структурному підрозділі військової частини.

Оцінювання рівня навченості a -го військовослужбовця i -го структурного підрозділу $W_{Tia}(t)$ визначається за показниками, які характеризують рівень його індивідуальних спроможностей (знання, уміння і навички з предметів індивідуальної підготовки), наявність у нього відповідної військової освіти – для офіцерського складу, підготовки – сержантського, рядового складу та наявність участі у бойових діях.

Так, як зазначені показники не залежні один від одного, то для розрахунку рівня навченості a -го військовослужбовця i -го

структурного підрозділу $W_{Tia}(t)$ пропонується

$$W_{Tia}(t) = G_{ia}(t) \cdot q_g + O_{ia}(t) \cdot q_o + P_{ia}(t) \cdot q_p \quad (6)$$

де $G_{ia}(t)$ - рівень індивідуальних спроможностей a -го військовослужбовця i -го структурного підрозділу на дискретний момент часу;

$O_{ia}(t)$ - показник, що характеризує наявність у a -го військовослужбовця i -го структурного підрозділу відповідної військової освіти – для офіцерського складу, підготовки – сержантського, рядового складу на дискретний момент часу;

$P_{ia}(t)$ - показник, що характеризує наявність у a -го військовослужбовця i -го структурного підрозділу участі у бойових діях;

$q_g; q_o; q_p$ - вагові коефіцієнти важливості показників $G_{ia}(t); O_{ia}(t); P_{ia}(t)$.

Оцінювання рівня індивідуальних спроможностей a -го військовослужбовця i -го структурного підрозділу на дискретний момент часу $G_{ia}(t)$ пропонується визначати за залежністю, яка враховує рівень його знань та умінь і навичок з предметів індивідуальної підготовки:

$$G_{ia}(t) = G_{iak}(t) \cdot q_k + G_{ias}(t) \cdot q_s \quad (7)$$

де $G_{iak}(t)$ - рівень знань із предметів індивідуальної підготовки a -го військовослужбовця i -го структурного підрозділу на дискретний момент часу;

$G_{ias}(t)$ - рівень умінь і навичок із предметів індивідуальної підготовки a -го військовослужбовця i -го структурного підрозділу на дискретний момент часу;

$q_k; q_s$ - вагові коефіцієнти важливості показників $G_{iak}(t); G_{ias}(t)$.

Показник, який характеризує рівень знань із предметів індивідуальної підготовки a -го військовослужбовця i -го структурного підрозділу на дискретний момент часу $G_{iak}(t)$ пропонується розраховувати за результатами теоретичних питань (тестування). Загальна кількість запитань повинна забезпечувати об'єктивну та всебічну оцінку рівня його знань з предметів індивідуальної підготовки.

Оцінка рівня знань із предметів індивідуальної підготовки a -го військовослужбовця i -го структурного підрозділу на дискретний момент часу визначається за виразом:

$$G_{iak}(t) = \Omega_{iak}(t) / \Omega_{max} \quad (8)$$

де $\Omega_{iak}(t)$ - кількість балів, яка отримана a -им військовослужбовцем i -го структурного підрозділу на дискретний момент часу за результатами теоретичних питань

використовувати адитивну агрегацію:

(тестування);

Ω_{max} - максимальна кількість балів, яку можливо отримати a -му військовослужбовцю i -го структурного підрозділу за результатами теоретичних питань (тестування).

Показник, який характеризує рівень умінь і навичок із предметів індивідуальної підготовки a -го військовослужбовця i -го структурного підрозділу на дискретний момент часу $G_{ias}(t)$ пропонується розраховувати за результатами виконаних ним практичних завдань (нормативів, прийомів). Зміст та кількість практичних завдань (нормативів, прийомів) має враховувати функціональне призначення військовослужбовця відповідно до займаної посади.

Оцінка рівня умінь і навичок із предметів індивідуальної підготовки a -го військовослужбовця i -го структурного підрозділу на дискретний момент часу визначається за виразом:

$$G_{ias}(t) = \Psi_{ias}(t) / \Psi_{max} \quad (9)$$

де $\Psi_{ias}(t)$ - кількість балів, яка отримана a -им військовослужбовцем i -го структурного підрозділу на дискретний момент часу за результатами практичного виконання завдань (нормативів, прийомів);

Ψ_{max} - максимальна кількість балів, яку можливо отримати a -им військовослужбовцем i -го структурного підрозділу за результатами практичного виконання завдань (нормативів, прийомів).

Показник “військова освіта (підготовка)” у a -го військовослужбовця i -го структурного підрозділу $O_{ia}(t)$ характеризує наявність у нього відповідної військової освіти – для офіцерського складу, підготовки – сержантського, рядового складу на дискретний момент часу. Для оцінки значення зазначеного показника пропонується використовувати розроблені нами шкали оцінок, які наведено в Табл. 1, 2.

Якщо в офіцера декілька рівнів військової (професійно-військової) освіти, то приймається значення найвищого рівня.

Якщо в сержанта (солдата) декілька видів підготовки, то приймається значення найвищого рівня.

Показник “участь у бойових діях” у a -го військовослужбовця i -го структурного підрозділу $P_{ia}(t)$ характеризує участь військовослужбовця у бойових діях протягом останніх двох років. Для оцінки значення зазначеного показника пропонується використовувати розроблену нами

шкалу оцінки, яку наведено в Табл. 3.

Таблиця 1

Оцінка значення показника “військова освіта” для офіцерського складу	
Військова (професійно-військова) освіта	Значення показника
<i>Посади, які передбачають оперативний рівень</i>	
Оперативний (оперативно-тактичний) рівень	1,0
Курси професійної військової освіти L-3	0,85
Курси професійної військової освіти L-2	0,7
Курси професійної військової освіти L-1C	0,6
Тактичний рівень (диплом бакалавра)	0,5
Військова підготовка за програмою підготовки офіцерів запасу	0,4
Курси професійної військової освіти L-1A+L-1B	0,2
<i>Посади, які передбачають тактичний рівень</i>	
Курси професійної військової освіти L-2	1,0
Курси професійної військової освіти L-1C	0,9
Тактичний рівень (диплом бакалавра)	0,8
Військова підготовка за програмою підготовки офіцерів запасу	0,7
Курси професійної військової освіти L-1B	0,5
Відсутня військова освіта	0,2

Таблиця 2

Оцінка значення показника “підготовка” для сержантського, рядового складу	
Підготовка	Значення показника
<i>Для сержантського складу</i>	
Курс лідерства підвищеного рівня	1,0
Курс лідерства середнього рівня	0,85
Курси базового рівня підготовки сержантського складу	0,7
Фахова підготовка	0,4
Базова загальновійськова підготовка	0,2
<i>Для рядового складу</i>	
Фахова підготовка	1,0
Базова загальновійськова підготовка	0,9
Відсутня базова загальновійськова підготовка	0,2

Таблиця 3

Оцінка значення показника “участь у бойових діях”	
Термін участі військовослужбовця у бойових діях	Значення показника
2 роки і більше	1,0
1,5 роки	0,88
1 рік	0,7
6 місяців	0,46
3 місяці	0,31
менше 3 місяців	0

Розрахунок значення показника “участь у бойових діях” необхідно здійснювати прямопропорційно від тривалості участі військовослужбовця у бойових діях під час відсічі широкомасштабної збройної агресії РФ.

Рівень злагодженості i -го структурного підрозділу військової частини на дискретний момент часу $H_{Ti}(t)$ пропонується оцінювати за результатами проведення кінцевих заходів колективної підготовки. Для управління військової частини це може бути командно-штабне навчання (КШН), командно-штабне

тренування (КШТ), спільне штабне тренування (СШТ), роздільне штабне тренування (РШТ). Для решти структурних підрозділів військової частини (основні підрозділи та підрозділи забезпечення) – батальйонне тактичне навчання з бойовою стрільбою (БТН з БС), батальйонне тактичне навчання без бойової стрільби (БТН без БС), батальйонне тактико-спеціальне навчання (БТСН), ротне тактичне навчання з бойовою стрільбою (РТН з БС), ротне тактичне навчання без бойової стрільби (РТН без БС), ротне тактико-спеціальне

навчання (РТСН), бойові стрільби взводів (БСВ), бойові стрільби відділень, екіпажів, розрахунків (БСВд).

Для оцінювання результатів кінцевого заходу колективної підготовки (на якому проводиться вихідний контроль) розробляється оціночний лист, який складається з розділів, що відображають певні завдання, які характеризують спроможність i -го структурного підрозділу їх виконати.

Розрахунок рівня злагоженості i -го структурного підрозділу військової частини на дискретний момент часу $H_{Ti}(t)$ визначаємо за залежністю:

$$H_{Ti}(t) = \left(\sum_{\ell=1}^{\mathcal{L}} U_{\ell}(t) / \mathcal{L} \right) \cdot q_{\vartheta} \quad (10)$$

де $U_{\ell}(t)$ - показник, який характеризує оцінку за результатами виконання ℓ -го розділу оціночного листа на дискретний момент часу;

$\mathcal{L}$ - кількість розділів оціночного листа;

q_{ϑ} - ваговий коефіцієнт важливості кінцевого заходу колективної підготовки.

Ваговий коефіцієнт важливості кінцевого заходу колективної підготовки визначено методом експертного оцінювання, результати якого наведено у Табл. 4.

Таблиця 4

Результати визначення вагового коефіцієнта важливості кінцевого заходу колективної підготовки

Захід колективної підготовки	Ваговий коефіцієнт
<i>Для управління військовою частиною</i>	
КШН	1,0
КШТ	0,95
СШТ	0,65
РШТ	0,3
<i>Для підрозділів</i>	
БТН з БС	1,0
БТН без БС	0,9
БТСН	1,0
РТН з БС	0,8
РТН без БС	0,7
РТСН	0,8
БСВ	0,6
БСВд	0,4

Розділ оціночного листа складається з елементів, які необхідно виконати військовослужбовцям i -го структурного підрозділу. У кожному розділі можуть визначатися критично важливі елементи, які

$$U_{\ell}(t) = \left(\varphi + \omega / \varphi^* + \omega^* \right) \cdot \gamma_{\varphi}; \quad \gamma_{\varphi} = \begin{cases} 1, & \varphi = \varphi^* \\ 0, & \varphi < \varphi^* \end{cases} \quad (11)$$

де φ - кількість виконаних критично важливих елементів розділу оціночного листа;

ω - кількість виконаних інших елементів розділу оціночного листа;

φ^* - загальна кількість критично важливих елементів розділу оціночного листа;

ω^* - загальна кількість інших елементів розділу оціночного листа;

γ_{φ} - індекс валідності кінцевого результату за критично важливими елементами (умова обов'язкового повного виконання).

Висновки і перспективи подальших досліджень. Таким чином удосконалено часткову методику оцінювання рівня підготовленості особового складу військової частини, яка враховує рівень підготовленості i -го структурного підрозділу у її складі з урахуванням його

обов'язкові до виконання. Розрахунок оцінки за результатами виконання ℓ -го розділу оціночного листа пропонується здійснювати наступним чином:

важливості, що передбачає врахування сукупного рівня навченості військовослужбовців на основі вибору нової сукупності показників, які характеризують їх рівень індивідуальних спроможностей, наявність у них відповідної військової освіти (підготовки) та участі у бойових діях і злагоженість цих структурних підрозділів, яка враховує важливість кінцевого заходу колективної підготовки.

Використовуючи зазначену часткову методику, командувачі (командири, начальники) отримують можливість оцінити рівень підготовленості особового складу військової частини, виявити проблемні питання у ході їх бойової підготовки (бойового злагодження), надати обґрунтовані

пропозиції щодо підвищення рівня навченості військовослужбовців і злагодженості структурних підрозділів військової частини.

Перспективами подальших наукових досліджень у даному напрямі може бути обґрунтування рекомендацій щодо підвищення рівня підготовленості особового складу військової частини.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Репіло Ю.Є., Георгадзе О.А., Винокуров Д.В., Камалов Є.В., Чайковська О.Є., Ключак О.М. Погляди щодо організації та проведення індивідуальної підготовки офіцерського складу органів військового управління. Збірник наукових праць військового інституту Київського Національного університету імені Тараса Шевченка. 2024. № 82. С. 59–66. DOI: 10.17721/2519-481X/2024/82-07.
2. Савчук Д.В., Георгадзе О.А. Часткова методика оцінювання морально-психологічного стану особового складу. *Journal of Scientific Papers "Social development and security"*. 2025. Vol. 15, No 3. С. 100–107. <https://doi.org/10.33445/sds.2025.15.3.11>.
3. Георгадзе О.А., Салаш О.А. Обґрунтування сукупності показників до комплексної методики оцінювання ефективності оперативної підготовки // Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: військові та технічні науки. 2022. № 3 (88). С. 5–17. <https://doi.org/10.32453/3.v88i3>.
4. Савчук Д.В., Георгадзе О.А. Часткова методика оцінювання укомплектованості військової частини військовослужбовцями. Збірник наукових праць Центру воєнно-стратегічних досліджень Національного університету оборони України. 2024. Том 2: № 3 (83). С. 117 – 121. <https://doi.org/10.33099/2304-2745/2024-3-83/117-121>.
5. Heorhadze O. Metod's for assessing the level of the organization of joint training of defence forces // Сучасні інформаційні технології у сфері безпеки та оборони. 2022. № 2 (44). С. 43–47. <https://doi.org/10.33099/2311-7249/2022-44-2-43-47>.
6. Георгадзе О.А., Макаліш О.В. Методичний підхід до оцінювання рівня навченості органів військового управління тактичного рівня // Збірник наукових праць Центру військово-стратегічних досліджень Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського. 2016. No 3 (58). С. 104–108. <https://doi.org/10.33099/2304-2745/2016-3-58/104-108>.
7. Георгадзе О.А., Харабара В.І. Часткова методика оцінювання рівня підготовленості танкової бригади у ході відновлення боєздатності. *Journal of Scientific Papers "Social development and security"*. 2019. Vol. 9, No 4. С. 131–142. <https://doi.org/10.33445/sds.2019.9.4.10>.
8. Piekhot S., Heorhadze O., Kharabara V. Partial methodology for assessing the level of learning of tactical aviation brigade personnel // *Political Science and Security Studies Journal*. 2021. Vol. 2. No 1. P. 68–73. <https://doi.org/10.5281/zenodo.4818549>.
9. Георгадзе О.А., Пампуха І.В., Шевчук В.В., Пехота С.Г., Чайковська О.Є. Методичний підхід до оцінювання ефективності індивідуальної підготовки офіцерського складу науково-педагогічних працівників у вищих військових навчальних закладах. Збірник наукових праць військового інституту Київського Національного університету імені Тараса Шевченка. Київ, 2022. № 76. С. 130–138. <https://doi.org/10.17721/2519-481X/2022/76-11>.
10. Георгадзе О.А., Салаш О.А. Часткова методика оцінювання стану індивідуальної підготовки військовослужбовців органів військового управління. *Journal of Scientific Papers "Social development and security"*. – 2022. – Vol. 12. No 5. <https://doi.org/10.33445/sds.2022.12.5.2>.
11. Vynokurov D.V., Heorhadze O.A. Partial methodology for assessing the younger specialists competence level in the training center. *Journal of Scientific Papers "VUZF REVIEW"*. – 2020. – Vol. 5. № 1. P. 50–53. <https://doi.org/10.38188/2534-9228.20.1.07>.
12. Heorhadze O., Kamalov Y. Methods for assessing the readiness level of an educational institution for military training of citizens according to the program of reserve officers. *Political Science and Security Studies Journal*. Vol. 1. № 2. P. 90–97. <https://doi.org/10.5281/zenodo.4521176>.
13. Петров В.А., Георгадзе О.А. Часткова методика оцінювання рівня компетентностей з вогневої підготовки у громадян України, які навчаються за програмою підготовки офіцерів запасу. Збірник наукових праць військового інституту Київського Національного університету імені Тараса Шевченка. – 2023. – № 81. – С. 47 – 54. <http://doi.org/10.17721/2519-481X/2023/81-05>.
14. Георгадзе О.А., Салаш О.А. Часткова методика оцінювання стану колективної підготовки органів військового управління. Збірник наукових праць військового інституту Київського Національного університету імені Тараса Шевченка, – 2022. – № 77. – С. 161 – 171. <https://doi.org/10.17721/2519-481X/2022/77-14>.
15. Шевченко В.Л. Якісна схожість згорток в математичних моделях процесів розвитку складних систем / В.Л. Шевченко // Збірник наукових праць "Телекомунікаційні та інформаційні технології". – 2014. – № 3. – С. 32–38.

Стаття надійшла до редакції 03.11.2025

under the legal regime of martial law**Annotation**

The experience of employing military units of the Armed Forces (AF) of Ukraine during the repulsion of the armed aggression of the Russian Federation (RF) demonstrates that the successful accomplishment of combat (special) missions depends on the level of their combat capability. A decisive influence on the combat capability of a military unit is exerted by the level of personnel readiness. Combat training (collective training) is aimed precisely at achieving a high level of personnel readiness and encompasses both individual and collective training. The effectiveness of their organization and conduct directly determines the level of soldiers' proficiency and the cohesion of the structural subunits of a military unit.

Accordingly, there is a need for a scientifically substantiated partial methodology for assessing the level of personnel readiness of a military unit under the legal regime of martial law, as a component of a comprehensive methodology for evaluating its combat capability.

The purpose of the article is to present a partial methodology for assessing the level of personnel readiness of a military unit under the legal regime of martial law.

The improved partial methodology for assessing the level of personnel readiness of a military unit *takes into account* the readiness level of its structural subunits regarding their significance. It provides for the consideration of the aggregate level of personnel proficiency based on the selection of a new set of indicators characterizing individual capabilities, the availability of relevant military education and training, participation in combat operations, as well as the cohesion of these structural subunits, which reflects the importance of the final collective training event.

Keywords: readiness; assessment; proficiency; cohesion; individual capabilities; military education and training; participation in combat operations.